

DE KINDEREN OF HET KREDIETBUREAU

Kees Bakker zit dik in de schulden en weet niet meer de endjes aan elkaar te knopen. Hij is 26 jaar, getrouwd en heeft twee kinderen van 6 en 7 jaar. Kees werkt bij een supermarkt en verdient enkele tientjes meer dan het minimum. Toen Kees trouwde met Geertje hadden ze geen geld om het huurhuis in te richten. Daarom hebben ze een persoonlijke lening afgesloten van € 20.000,- bij een financieringsbureau. Al snel bleek dat het aflossen moeilijk was. Er moet een hoge rente betaald worden waardoor het maandelijks aflossingsbedrag stevig aantikt. Ze zijn daardoor ver beneden het minimum beland. De afgelopen maanden waren er voor de kinderen extra uitgaven. Daarom lukte het niet om af te lossen. Met als gevolg dat er een incassobureau op hen afgestuurd is.

Kees voelt zich met de rug tegen de muur staan. Hij wil de kinderen niet tekort doen, maar ook geen gedonder hebben met een deurwaarder. Wat moet hij doen?

Kees belandt met deze vraag in een spreekuur van vrijwillige hulpverleners. Aan een bak koffie vertelt hij over de situatie. De spreekuurhouder loopt samen met Kees de mogelijkheden na om het probleem aan te pakken.: * contact met het financieringsbureau om een lager aflossingsbedrag af te spreken * aanvragen van de langdurigheidstoelage bij de gemeente. Kees zit al jaren net boven het minimum. Hij wist niet dat hij daardoor voor deze toeslag in aanmerking komt, ook als je werkt. Het gaat om zo'n 400 tot 500 euro extra per jaar * aanvragen van vergoedingen voor de schoolkosten van de kinderen en de aanschaf van een computer thuis, bij de gemeente en de Stichting Leergeld.

De spreekuurhouder helpt Kees bij het invullen van de formulieren. Ook belt hij met het financieringsbureau, waarmee een regeling getroffen wordt. Kees ervaart dat hij er niet alleen voor hoeft te staan en kan rekenen op solidaire hulp!

FSU,
juni 2009.
www.fsufriesland.nl